

og Tinget ved sin Afstemning stadfæstet. Jeg skal da henvide til, at ved det Valg, jeg omtalte i Gaar, i Mariager 1866, blev det udtryffeligt udtalt af Ordføreren, at Folketingets Praksis er den, jeg har nævnt. Jeg skal henvide til Betænkningen over Valget i Frederiksberg, som jeg oplæste i Gaar, og som jeg selvfølgelig ikke skal gentage, ærede Medlemmer ville sikkert have den i Erindring, og jeg skal henvide til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører med Henhyn til Valgene i Aalborg og Aarhus. Saa skal jeg gøre det høje Ting bekendt med lidt, vedrørende det meget omtalte Valg i Årsens 1879, nemlig med de Udtalelser, Ordføreren fremkom med, og som findes Spalte 1388 i Folketingstidenden for 1878—79. Ordføreren Suel, sagde: „Vi ere gaaede ud fra den Grundtænkning, som altid har været fulgt i dette Ting, at hvor der var Tvivl om, hvorvidt et Valg var rigtigt eller ikke, hvorvidt man kunde antage, at det stedfundne og af Valgbestyrelsen stadfæstede Valg virkelig var i Overensstemmelse med Valgtredsens Mening, der har dette Ting altid forkastet Valget. I Tvivlstilfælde har man altid . . . forkastet Valget.“ Det er Ordføreren Udtalelser, som bleve stadfæstede ved, at Folketinget forkastede Valget. Af spredte Udtalelser, som jeg, som sagt, i og for sig ikke tillægger nogen Betydning, men som dog maaske fortjene at nævnes lige over for den Paaberaabelse af spredte Udtalelser, som findes i Mindretallets Betænkning, skal jeg gøre Tinget bekendt med en Udtalelse af Assessor Rimestad — han var ikke Ordfører ved den paagældende Lejlighed — som findes i Tidenden for 1869—70, angaaende et Valg i Hjørring Amts 5te Valgtreds. Der udtalte Rimestad Sp. 882: „Jeg er enig i Udvalgets Resultat“ — nemlig at Valget skulde forkastes —. „Jeg mener nemlig, at der foreligger tilstrækkelige Oplysninger til at antage det for tvivlsomt, om ikke Valget kunde have faaet et andet Udfald, naar ikke disse Formfejl og Ulovligheder var blevne begaaede.“ Og Valget blev forkastet med 77 Stemmer mod 2, og det er det samme, vi forlange her i dette Tilfælde. Vi sige, at da der er begaaet en Formfejl, og da det er tvivlsomt, om Udfaldet var blevet det samme, som det nu er blevet, hvis Fejlen ikke var begaaet, saa bør Kredsen have Lejlighed til at vælge om, saaledes som Overretsprokurator Alberti, der jo ogsaa er bleven paaberaabt fra Mindretallets Side, udtalte angaaende Valget i Årsens Sp. 1439 paa det citerede Sted: „Er der begaaet Fejl ved Valget i Årsens, saa kan den kun oprettes ved, at der gives Valgerne Afgang til

at maale Kræfter med hinanden en Gang igen.“ „Er der kun 12 Stemmers Forskel mellem den sejrende og den faldne, da er Forskellen saa ringe, at Fejlen maa give den faldne Kandidat Ret til at prøve, om han kan faa Regres.“ Valget blev, som det vil erindres, forkastet. Jeg har endog saa en Udtalelse af Mindretallets ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Stubbeboing, i et Tilfælde, hvor han ganske vist ikke var Ordfører. Det er ved Valgbrevets almindelige Prøvelse i 1880—81. Der udtalte han i Spalte 5436: „Men vi mene, at vi ikke af slige Udenomsbetragtninger kunne bortse, som den ærede Ordfører sagde, fra Lovens klare og bestemte Ord, thi det er jo ikke saa, at vi her skulle tale om Anvendelse af en gammel Praksis i Folketinget, en Praksis, der har set bort fra større eller mindre Uregelmæssigheder ved Valghandlinger og godkendt Valg, naar man blot har faaet konstateret, at Udfaldet var sikkert, efter hvad der foresaa.“ Der fremstillede det ærede Medlem denne Praksis, som han nu paaberaaber sig, saaledes, at for at et fejlsuldt Valg skulde godkendes, skulde det være konstateret at Udfaldet var sikkert. Det er netop det, som Flertallet gør gældende, er Folketingets Praksis og har været Folketingets Praksis til Dato, men som først nu søges forandret ved Mindretallets Indstilling. Vidneforklaringerne skal jeg naturligvis ikke komme ind paa. De ere jo, nu atter saa tilstrækkelig dokumenterede af den ærede Ordfører, at der ingen Anledning er til paa ny at tage fat derpaa. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig igen at være et ikke saa helt ueffent Eksempel paa Procuratori — i den allerbedste Mening — af det ærede Medlem for Stubbeboing, naar han angreb Vidnerne med den Slags underordnede Bagateller, som at et Vidne ikke har hukket, om han har været paa Hotel Phoenix eller paa Raadhuset for at se, om Dover—Benge Kommunes Afstemning var sluttet. Naar man skal til at angribe Vidner med den Slags Bagateller og paa Grundlag af det vil sige, som det ærede Medlem fra Årsens sagde, at Vidner skulde gerne have Hukommelse, vidner det om, hvor daarlig den Sag er, man har. Selvfølgelig skulle Vidner have Hukommelse, men det, det gælder om, er, at de have Hukommelse i Hovedsagen, men om de huske fejl i Bispsørgsmaal efter 7—8 Maaneders Forløb, har ikke noget at sige; i saa Fald vilde der efter 7—8 Maaneders Forløb aldrig kunne føres Vidner paa nogen Ting. Jeg tror, at man gør vel i at lægge Mærke til — og det vil jeg, hvis det kan nytte noget, henvende mig til det ærede